

Ortak Dram 4

– Hüseyin Işık · 19 Haziran 2018

(Ortak dram-4)

Çaresiz yürüdüler köylerine. Günlerce sakladı Hasan'ı. Emzirirken bile bahçeye çıkarmıyorlardı. Josef çiftlik işiyle uğraşıyordu. Sofi sadece ev işleri. O da bağ bahçe işlerinde çalışıp katkı sağlamayı istiyordu ama evde bir çocuk vardı.

Çoğu kez Aras sınırına gelir ağlardı. Ağıtlar yakardı. Ağıtın dili ortaktır. Acını haykırmaktır.

Fürüzedede aynı şekilde Aras kenarına gelir ağlardı. Ellerini kaldırır kavuşmayı yakarırdı. Aklına gelen sözlerle bayatı söylerdi. Aras kenarına çokta yaklaşamazlardı yasaktı. Kim bilir kaç kez aynı anda ağıtlar yakmışlardı. Fürüze nin ağıtıyla sofanın ağıtı arşta kaç kez çakışmışlardı.

Günbe gün eriyordu fürüze. Bu zor günlerde geçmeye başladı. Mihail yani Hasan okul çağına geldi.

Okula yazdırmaya gittiler. Okul müdürü Yusuf'un çocukluk arkadaşıydı.

Yusuf'u görünce takılmak istedi.

E. Yüsüp bu uşax sennendi. E ele bil malağandı dedi. Yusuf yutkundu. Dişlerini öyle bir sıktı ki sesi o sessizlikte çok net duyuldu. Müdür:

Zerefat eledim bağışla Yusuf dedi. Kaydını yaptılar.

Hasan okulun daha ilk günlerinde kendini fark ettirdi. Hem rengiyle hem zekasıyla. Çocuklar arasında lakabı malağan hesendi.

Anlamını bilmediği için hiç aldırmazdı.

Evde karı koca konuşurlardı. Bir kaç günlüğünede olsa gidiş gelişler serbest olsa gidip arasalardı. Ama çok zordu. Gidiş geliş mümkün değildi.

Hasan neşesiyle sınıfın maskotuydu. Öğretmen o nu örnek gösterir. Hasan gibi Çalışkan aynı zamanda kurallara bağlı. Büyüklerinize saygılı olun derdi.

Zaman içinde aile Hasan'a bağlandığını anladı. Onsuz yapamayacaklarını düşünmeye başladılar. Çünkü Hasan(mihail)çok candan bir çocuktı. Hatta ev işinde anne istemesede yardımcı oluyordu. Baba para verdiğinde onu çoğu zaman harcamaz gerektiğinde babasına verirdi. Günler günleri yıllar yılları kovaladı. Hasan liseye başladı. Yusuf bir gece yorgun argın geldi. Yemek yediler. Fürüze dedi.

Diyelim qapılar açıldı Hesene geldi ,josefte geldi mihaili almaya ne yaparız dedi. Uzun bir sessizlik çöktü odaya. iyne düşse yere kuşağı sağır ederdi. Öyle bir sessizlik. Sessizliği fürüze bozdu:

İkisinide veremmem dedi. Yusuf hafif bir gülümseme ve o yeşil gözleriyle fürüzenin gözlerine baktı.

Seninki baladı. Onları bala değiiiill dedi. Yine aynı sessizlik. Yatana kadarda konuşmadılar.

Devamı var